

במטה היחידה שררה מתיחות שקטה. פקודת המיבצע כבר הגיעה; המפקד וקציניו עיינו בה, סימנו קחים וצלבים על מפת הקיר, המשימה היתה נועזת, ולא פחות ממנה — אופן הביצוע.

המתכנן החליט להטיל את כל הקלפים על המהירות וההטעייה. אלה הם אמצעים מצויינים — כאשר הם מצליחים. מבחינה היא כללה ריכוך, פתיחה מהירה של דרך ההתקפה, התקדמות בוק של שיירת מכוניות וחללים באור מלא, על הדרך הראשית, אל לב מערך האויב — המיפקדה האזורית בי מיבצע האריוניס. רק בהגיע הכוח למקום, היה הוא צריך לפעול כאויב.

בטוראי מ. א. ישב בנוחות, כש גבו נשען על גזע עתיק של עץ זית. השמש נשתה לשקוע. המקום נראה שלח ורוגע. דברי המפקד היו ניגוד מוחלט לשל-ח הנוף.

הוא הסביר את הצורך בטעולה: "ניתן את התשובה לחוצפת המצרים... וניתן אותה לפי מיטב המסורת של היחידה שלנו." כ" מורה למתימטיקה המקפיד להבהיר כל פרט בנוסחה, פירט את קחי הפעולה. "הטוראי אמר, "יתרכו! משם ינוע ב"21.45. נצא מאכן ב"20.00, כדי להיות ב" מקום בדיוק. חלק מן הכוח יצא משם לכ" בוש את מוצב הגבול שליד כפר עבסאן. אחרי כיבוש המוצב, תיפתח הדרך לטור של" נו להתקדם לחאן יוניס."

בעזרת מקל, שירטט על האדמה במרכז הגורן: "ישנו עוד כפר קטן בדרך, ציין, זהו כפר בני סוהיילה.

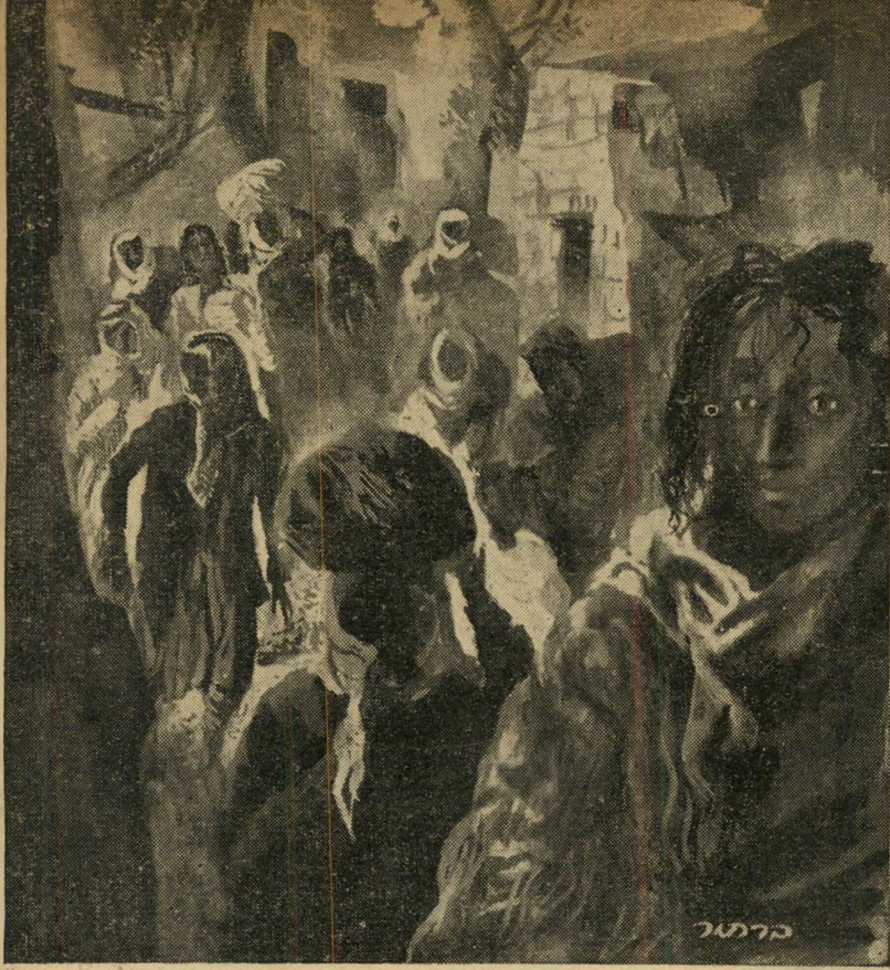
על כל פנים, בחורים, כשנעבור בו, יש לשמור על דריכות ולא להוציא הגה מהפה. נעבור כנזח מצרי." ולבסוף סיים המפקד: "אין להשאיר הרוג או פצוע בשטח. אני חוזר: אין להשאיר הרוג או פצוע בשטח."

וראי ש. ר. התניע את הנחל. החבר"רה כבר ישבו למעלה. מסביב ביצעו עשרות נקודות אור זעירות — היסגריה האחרונה לפני התזונה. מפקד הכיתה נכנס וישב לשמאלו, נתן את ההוראה: אתה תיסע מאחורי הנחל של מוטקה. המסתכל מן הצד יכול היה לראות טור של זחלים ר" משאיות שהתמשך על דרך העפר אל תוך החשיכה. שלמה הבחין רק בחלקו האחורי של הנחל שלפניו.

השעה היתה 20.00. בעשרות מכוניות הועברה ידית ההילוכים למהלך ראשון. הטור החל נע קדימה באורות כבויים. לפי שעה אסר היה למצרים להבחין בתנועה מיוחדת. ענן אבק לבן התאבק וכיסה על הטור כולו. אך החברה לא שמו לב. הם שרו מלוא גרונם, כאילו יצאו לאימונים.

שאל. איש המשק, הרים לפתע את ראשו מתוך עמדת השמירה. לרגע נצמדו ידיו אל קת המקלע ועייניו חתרו אל תוך השטח המואר לאורך הגדר. כעבור רגע, נתרסו הידים. "הם הגיעו", מלמל. "נראה איך זה ילך הלילה."

כמה חיילים נפנפו בידיהם, כשעניניהם ממצמצות בגלל האור הפתאומי. מבעד ל"אבק, לא יכול היה שאל להבחין בתחי-



המפקד פקד לירות, אך חזר בו מיד, כשנתברר לו כי אלה אנשי בני סוהיילה הבורחים מכפרם בבחלה. הכפריים נטו מיד אחרי שנתברר להם כי אלה כוחות ישראל ולא של המצרים.

„כויצנו את מבצר חאן יוניס!"

קולות נפץ ממלאים את החלל. דמויות שחורות, שפופות, מנתרות במעלה הגבעה. מן האגפים, מנוקות אלומות אש. אלה המקלעים.

אולם כל הרעש הזה אינו יכול להשתק את רעש השרשרות של הטור הממונע ה" מתקרב והולך. הקשר לופת את הפיה ב" התרגשות. זו הרגשה מיוחדת במינה, לועת שהשריונים מאחור הם שלך.

עוברים את שרידי הגבעה. על הפסגה — שוחות ארוכות, המקשרות בין בונקרים. מהתעלות, אין כמעט תגובה. עד כמה שאפי שר להבחין בחושך, אחזה את המצרים בה. והם מנסים לברוח. כיתה קיצונית מפנה ל" עברם תשומת אש מיוחדת. שאר החברה סורקים את התעלות, מטילים רמונים אל תוך כל בונקר. מקלעי האויב שבעמדות לוח"טים עדיין.

החברה מתארגנים מחדש. המשלט נכבש כולו. מישוהו אומר: "אמנון נפגע. המפקד מרים את קולו: יש עוד לטהר את הבתים הקיצוניים של כפר עבסאן. הש כנים לרגלי הגבעה. שם גרו החיילים.

22.15 הקשר לוחץ על כפתור הפיה: "האלו נמר, כאן נמר אחד. המוצב בידינו."

לוחץ על דושת הדלק. הנחל ש" לפניו הגביר את מהירותו. דרך הכור" כר אינה נוחה במיוחד. הנחל מיטלטל. ואז נותן המ"כ את ההוראה: הדלק את האור. סילוני הפנסים שקרעו את אפלולית הדרך מגלים קבוצת בתיחומר קטנים וצפופים. ריח טיפ סי על כפר ערבי מתערב בריח ה" דלק השרוף. הדרך מתמשכת בין שתי ש"רות הבתים. זהו כפר בניסוהיילה.

ש. ר. מאיט את המהירות, משמיע מדי"פעם טרטורי מנוע מוגברים, כדי לפנות את הדרך הצרה ממתקלים ועיבורי אורה. התר"שבים, ערביים כבדי התנועה שלא חשדו ב" מאומה, ניפנפו פה ושם בידידות לעבר ה"חיילים הישובים במכונותיהם. החברה, ש" קיבלו הוראה מפורשת על כך, לא מגיבים,

פניהם של החיילים. ליד גדר חיה של צברים, עצר הטור. שם חיכה כבר הכוח שנועד לכבוש את המשלט שבדרך ולחסום את גישת תגבורת האויב. כאן ימתינו עד שעת האפס: 21.45.

השעה היא 21.45. האלחוטאי נוטל את מכשיר הקשר, מהדק את כובע הפלדה המעיק על ראשו, ממשש את התגור וצועד אחרי מפקדו. הזיעה ניגרת על פניו, מדביקה את החולצה לגופו. הוא טעם את מליחותה, היתה זו פעולתו הראשונה.

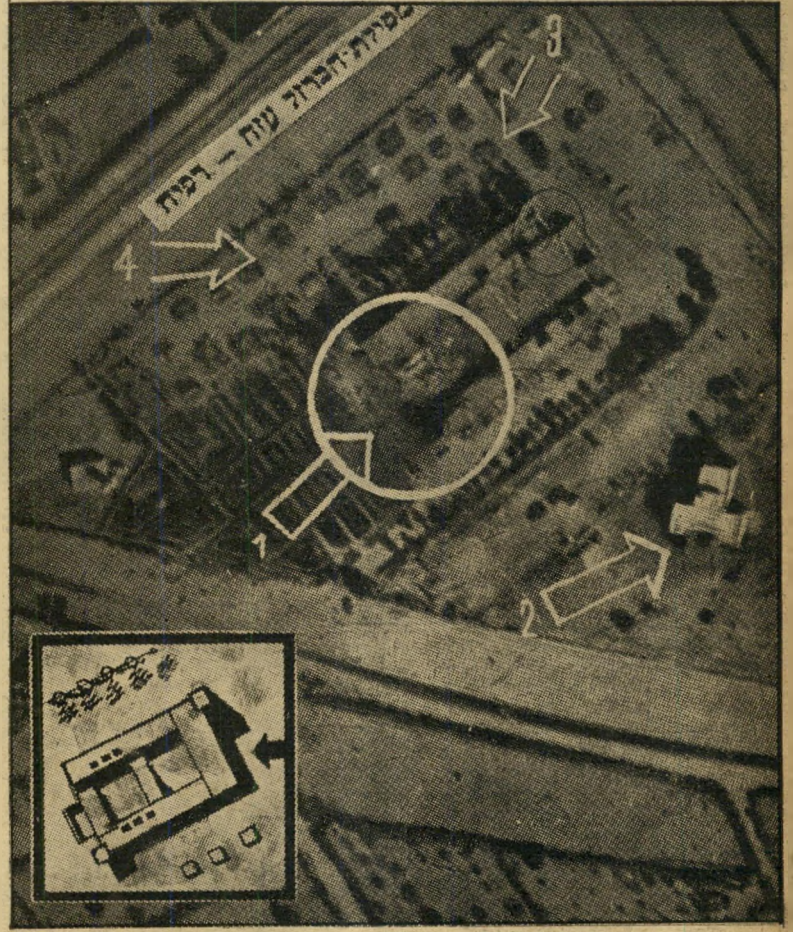
הולכים, הולכים, הולכים. שקט מוחלט מסביב. כל נקישת רובה כבובע פלדה נש"עת כצלצול פעמון. לפתע, מסתמן לאור ה"ירח קורכס. "לשכב!" לוחש המפקד. ה"קשר מעביר את ההוראה. זה משלט עבסאן. הכיחות האחרות מתפרסות בשטח, כל אחת במקום המיועד. המרחק לגבעה: 40 מטר לכל היותר. עכשיו, לפי התוכנית, ירב רו התותחים.

הפגז הראשון שורק מעל לראשיהם, מת"פוצץ על הגבעה. הקשר מוריד את הראש. מעתה ניתן רק לשמוע, מבלי לראות דבר. הפגזים חרשו את הרכס, העיפו את רסיסיהם אל בין השוכבים בחשיכה.

בין רגע באותה פתאומיות בה החלה, נפס"קה ההפגזה. הקשר לוחץ על כפתור הפיה ולוחש אל תוך השפופרת: "הלו נמר, כאן נמר אחד. האלו נמר, כאן נמר אחד. אני שומע אותך. עבור!"

קול צורמני של קשר המטה מסתנן מבעד לאונייה: "האלו נמר אחד, כאן נמר. מה העניינים? למה אתם לא מסתערים? למה לא מסתערים?"

המטה הודאג, כנראה, בגלל הדממה שנת"מסכה. הרגעים שחלפו מאז פסקה ההפגזה נראו לו ארוכים. לפתע: התפוצצות. צנור"בונגלור שהונח מתחת גדרות התחיל של ה"משלט על ידי החבלן פתח את הדרך. "ל"הסתע"ע"ע"ר!" נצטחחה קריאה שקרעה את האחרי. צעקות, יללות, אנחות, יריות ר"



חאן יוניס — למחרת הפעולה. תצלום א"יר זה מראה את המיבצע ההרוס ואת דרכי הפעולה של הטור הישראלי המשוריין. הטור התקדם לאורך דרך העפר הנראית בתחתית הצילום, עד הגיעו להצטלבות הרכבת. משם תפסו החוזלים עמדות (4, 3), המטירו אש על מישטח האוהלים הנראה בבירור ממערב למשטרה. מקביל לפסי הרכבת. חץ מספר 1 מסמן את האגף הדרומי-מערבי של המיבצע שנהרס כלי. שאר חלקי הבניין נזקו במידה כזו שאינם ניתנים לתיקון. הבניין המצולג מימין (2) הוא בנין בית-חולים אלירחמה, שחזיתו נראית הרטה.